

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Virtvtvm Adeptione, Siue De Instrvmentis
Assequendæ Virtvtis libellus R. P. Iacobi Alvarez De Paz
Toletani è Societate Iesv**

Álvarez de Paz, Jacobo

Coloniae Agrippinae, 1615

§. 3. De Sobrietate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46634](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46634)

subtrahere, quæ salutis carnis non nocent, & mentis puritati deseruiant. 2. Pet. 1. 6.
 Hoc enim est, quod inquit Petrus:
Ministrate in scientia abstinentiam: ita scilicet abstinentiam custodite, ut mensuram discretionis minimè posthabeatis.

Postulatio Abstinentiæ: Domine Iesu Christe, qui cum sis Deus noster, cibus etiam noster in sacrosancto Eucharistiæ mysterio fieri dignatus es: accende in nobis tui ardentissimum desiderium, & carnis viles concupiscentias enerua, ut eam frugaliter reficientes, & ut tabernaculum tuum virtute abstinentiæ mundantes, per puritatem eius, qua à vitijs abstinet, & per munditiam mentis, qua corporis delicias spernit, ad frequentiores panis cœlestis receptionem disponamur. Amen.

De Sobrietate. §. III.

Sobrietas est virtus, qua affectum & usum potionis præcipuè inebriare valentis, moderamur. Quam virtutem Theologi, qui semper pressè loquuntur,

tur.

tur, ad vinum & reliqua, quæ inebriare possunt, restringunt; at ex usu Patrum ad omnem potum extenditur, immò & cum Abſtinentia confunditur; iuxta illud: *Sobriè, & iustè, & piè viuamus in hoc sæculo.*

*Ad Tit. 2.
12...*

Basil. ho.

14. in e-

brietatè.

Chryshõ.

1. de La-

zaro, to. 2.

Aug. ser.

231. & 232

de temp.

Bern ser.

25. ad sor.

Eccl. 19

Eccl. 31.

*1. Tim. 5.
23.*

Incitamenta ad Sobrietatem sunt:
I. Mala ebrietatis, in quibus exponendis multi sunt Patres, Basilus, Chrysoſtomus, Augustinus, Bernardus, & alij. Scriptura etiam acerrimè in ebriosos inuehitur. Ab his omnibus meritò superſedemus, quoniam non ad sæculares populi, sed ad viros spirituales religionum scribimus. Qui illam Pauli sententiam sibi cõmendatam existiment: *Noli adhuc aquam bibere, sed modico vino vttere propter Stomachum, & frequentes tuas infirmitates.* Quo ostendit iustum & religiosum virum, ad multos annos aquæ potu recreatum, in grauescente ætate, modico vino debere esse contentum.

II. In prophanis hominibus damnatur ebrietas, quia potioris partis eorum, scilicet rationis, vsum tollit.

In

In seruis autem Christi, immoderatus potus, licet vsus rationis nō tollat, tamen rationem obnubilat, & curiositas exquisitè bibendi minuit curam recte viuendi. Per sobrietatem ergo cohibenda est, ne, dum in potu delicias quærimus, secularium more, animæ verissimam voluptatem, quæ à morum puritate pendet, amittamus.

III. Iustis dictum est in Canticis canticorum: *Bibite amici, & inebriamini charissimi*: qui sine dubio ad sobriam & sapientiæ plenam ebrietatem spiritus inuitantur. Gregorius enim ait: *Christi desiderio se affligunt ieiunijs, afficiunt lacrymis, exercent meditationibus diuinis, sola, quæ sunt æterna, cogitant, contemplationibus vacant, ad hoc laborantes, vt ea, quæ retrò sunt, obliuiscant, in anterioa magis ac magis se extendant. Quid profectò isti, quid aliud agunt, nisi bibentes inebriantur?* At qui ad ebrietatem spiritus vocatus est, oportet, vt corpore sobrius sit, & ab his, quæ spiritum hebetat, diligenter seipsum abducat.

Cant. 5. 1. 2.

Greg. ibi.

Actio

Actiones Sobrietatis sunt: I. Potura vini, aut alterius rei inebriantis, sic assumere, vt nullo modo vsum mentis obtenebrer.

II. Ita ab huiusmodi potu temperare, vt corpus quidem ad functiones virtutis roboret, non tamen impuros motus excitet, nec ad minus decentia confortet.

III. Delicias in potu non quærere, sed communi vino, vel aqua secundum morem regionis, & iuxta statum, quem habemus, contentos nos esse.

IV. Desiderium, quo ad potum inhiamus, comprimere, & sicut nec in cibo, ita neque in potu mentem effundere.

V. Aliquando ex desiderio virtutis à potu necessario abstinere, & aliquã sitim corporis saluti nõ officiẽtẽ, pati.

Postulatio Sobrietatis: Domine Iesu Christe, fons aquæ viuæ, & vena purissima vini, virgines germantis, qui patibulo appensus propter nos, magnam sitim es passus, & vinum aspidum, id est, maleuolorũ hominum:

tibi.

tibi oblatū, es auersatus; extingue in nobis, quæsumus, per sobrietatis desiderium, bibendi immoderatum appetitum, & tolle nimium potionis vsum, vt dum propter te corporis delicias refugimus, delicias spiritus sciamus. Amen.

De Castitate. §. IV.

Castitas est virtus, qua ab impuri-
carnis voluptatibus abstinemus, cuius principium est continentia. Eius autem munus est, vehementi carnis concupiscentiæ resistere, & ab omni illicito membrorum vfu, etiamsi caro reclamet, temperare. Aliter potest Castitas definiiri, quod sit virtus, qua corpus à carnalis concupiscentiæ pollutione custoditur, & mens ab omni impura concupiscentia, munda feruatur.

Incitamenta ad Castitatem sunt:

I. Castitas honor est corporis nostri, quo à vilissima functione bestiarum educitur, & in quandam similitudinem beatorum spirituum euehitur.

Idque apertè indicat Paulus, sic ad
Thessa-

Thessa-